

Sygn. akt IV Ka 954/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Dorota Mazurek
Sędziowie:	SO Agnieszka Bobrowska SO Tomasz Karwacki (ref.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Daria Kozłowska

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Janiny Rzepińskiej

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016r.

sprawy **A. Ś.**

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Goleniowie

z dnia 19 kwietnia 2016r. sygn. II K 969/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od skazanego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze.

SSO Agnieszka Bobrowska SSO Dorota Mazurek SSO Tomasz Karwacki

Sygn. akt IV Ka 954/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Goleniowie wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K 969/15 po rozpoznaniu w sprawie A. Ś. skazanego:

- prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Łobzie z dnia 12 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 418/12,

oraz:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gryficach VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Łobzie z dnia 22.08.2013 r. za czyn kwalifikowany z art. 244 kk popełniony w dniu 7.05.2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby – sygn. akt VII K 479/13,

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gryficach VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Łobzie z dnia 12.05.2014 r. za:

a) siedem czynów kwalifikowanych z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk stanowiących ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, popełnionych w okresie od 30.12.2012 r. do 1.01.2013 r., w nocy z 5/6.03.2013 r., w nocy z 4/5.08.2013 r., w nocy z 1/2.09.2013 r., w nocy z 7/8.09.2013 r., w nocy z 8/9.09.2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności (przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk),

b) czyn kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w nocy z 3/4.01.2013 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

c) dziewięć czynów kwalifikowanych z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk stanowiących ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, popełnionych w nocy z 7/8.08.2013 r., w nocy z 20/21.08.2013 r., w nocy z 1/2.09.2013 r., w nocy z 3/4.09.2013 r., w nocy z 7/8.09.2013 r., w nocy z 8/9.09.2013 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk),

objęte karą łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności – sygn. akt VII K 39/14;

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 16.05.2014 r. za dwa czyny kwalifikowane z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk stanowiące ciąg przestępstw

z art. 91 § 1 kk, popełnione w dniu 4.10.2013 r. i w nocy z 2/3.11.2013 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności (przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk) – sygn. akt II K 21/14,

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 16.06.2014 r. za: dwa czyny kwalifikowane z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk stanowiące ciąg przestępstw

z art. 91 § 1 kk, popełnione w dniu 13.12.2013 r. i w dniu z 11.02.2014 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności (przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk); czyn kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełniony w dniu 11.02.2014 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo popełnione w dniu 11 lutego 2014 r., kwalifikowane z art. 275 § 1 kk i wymierzono mu za nie karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; objęte karą łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności – sygn. akt II K 127/14;

- wyroki opisane w pkt. 1 - 4 zostały objęte wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w Goleniowie w dniu 28.05.2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 255/15 w którym sąd połączył:

I. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i art. 89 § 1a kk - kary pozbawienia wolności orzeczone wobec A. Ś. wyrokami wymienionymi w punkcie 1 i 2b części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk - kary pozbawienia wolności orzeczone wobec A. Ś. wyrokami wymienionymi w punkcie 2a, 2c, 3, 4 części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 01.08.2014 r. za:

a) siedem czynów kwalifikowanych z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, popełnione w dniach 07.08.2013 r. – 16.10.2013 r. na karę 1 roku 10 miesięcy pozbawienia wolności (przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk) oraz grzywnę 40 stawek dziennych po 20 zł każda stawka,

b) cztery czyny kwalifikowane z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniach 07.08.2013 r. – 16.10.2013 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 30 stawek dziennych po 20 zł każda stawka,

objęte karą łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywną w kwocie 60 stawek dziennych po 20 zł każda stawka – sygn. akt II K 1159/13.

rozstrzygnął w następujący sposób:

I. na podstawie art. 91 § 2 kk połączył kary orzeczone wobec A. Ś. w wyrokach opisanych w części wstępnej w pkt: 2a, 2c, 3, 4 (uprzednio objętych wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w Goleniowie w sprawie o sygn. akt II K 255/15 pkt. II) oraz w pkt. 5 i wymierzył mu karę łączną 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na poczet orzeczonej w pkt. I kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył: okres od 09.09.2013 r. do 11.09.2013 r. zaliczony uprzednio na poczet kary łącznej w sprawie o sygn. akt II K 255/15 pkt. II postanowieniem sądu z dnia 06.07.2015 r. oraz okres odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 1159/13 od dnia 02.11.2014 r. w całości;

III. w pozostałym zakresie na podstawie art. 572 kpk postępowanie umorzył;

IV. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie przyznał adw. E. M. od Skarbu Państwa kwotę 147,60 zł, w tym kwotę 27,60 zł tytułem podatku VAT;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił A. Ś. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł skazany A. Ś.. Jego apelacja miała charakter opisowy i dotyczyła rozstrzygnięcia o karze. Skarżący A. Ś. wskazał, iż według niego zaskarżonym wyrokiem orzeczono bardzo rażąco wysoką karę wobec szkodliwości popełnionych przez niego czynów. Podał, iż popełnione przez niego czyny nie były bardzo szkodliwe dla społeczeństwa, gdyż kradł drobne rzeczy żeby wspomóc finansowo osoby, z którymi zamieszkiwał, a nie miał stałej pracy. Wprawdzie pracował dorywczo, ale czasem nadużywał alkoholu. Obecnie jest zapisany na terapię antyalkoholową, a nadto w zakładzie karnym ma dobrą opinię. Tak argumentując skarżący wniósł o zastosowanie względem jego osoby pełnej absorpcji lub „po części absorpcji”.

W toku rozprawy apelacyjnej ujawniono aktualne dane o uprzedniej karalności skazanego A. Ś..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja skazanego A. Ś. okazała się być niezasadna i tym samym nie mogła prowadzić do uwzględnienia postulowanych nią zmian.

W pierwszej kolejności należy podać, iż kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia prowadzi do wniosku, iż sąd I – ej instancji prawidłowo wskazał przesłanki warunkujące możliwość (konieczność) orzeczenia kary łącznej, jak również prawidłowo wskazał kary jednostkowe, które powinna obejmować kara łączna. Wobec braku zarzutów skarżącego w tym zakresie zbędnym jest ponowne przytaczanie argumentacji takie stwierdzenie uzasadniające wobec wyartykułowania jej już przez sąd I – ej instancji w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Odnosząc się wprost do zarzutów podniesionych apelacją należy dostrzec, iż sąd I – ej instancji uwzględnił w pełni na korzyść skazanego treść opinii z zakładu karnego, na którą obecnie powołuje się skarżący. Uwzględnił, iż

odbywa ona karę w warunkach programowego oddziaływania, iż zachowuje się regulaminowo, przestrzega porządku obowiązującego na terenie zakładu karnego. Gwoli ścisłości należy jedynie wskazać, iż treść tejże opinii wskazuje nie tylko na pozytywne zachowania skazanego w czasie odbywania orzeczonych kar. Zawarte w niej treści świadczą o tym, iż skazany został wycofany z pracy z powodu nagannego zachowania. Dostrzec również należy, iż owa opinia pozostaje w zgodności z treścią apelacji w tej jej części w jakiej skazany odwołuje się do uprzednio popełnionych przestępstw. Opinia zawiera stwierdzenia, iż skazany A. Ś. prezentuje bezkrytyczny stosunek do popełnionych w przeszłości przestępstw.

Sąd I – ej instancji miarkując karę łączną prawidłowo dostrzegł, iż pomiędzy przestępstwami, za które wymierzono skazanemu kary jednostkowe zachodzi znaczna odległość czasowa. Sąd meriti wskazał, iż A. Ś. popełnił je w okresie pomiędzy 30 grudnia 2012 roku, a 11 lutym 2014 roku. Sąd I – ej instancji również prawidłowo dostrzegł, iż czynów jednostkowych, za które miała być orzeczona kara łączna było kilkadziesiąt, a więc trudno uznać jak chce obecnie skarżący, że jego zachowanie było mało szkodliwe dla lokalnej społeczności, która była dotknięta jego zachowaniami. Trudno również uznać by jego czyny uznać za drobne, skoro kradzież niejednokrotnie dotyczyła kwot przewyższających najniższe wynagrodzenie (np. przedmiotem przestępstwa popełnionego w dniu 4 października 2013 roku była kwota 1.600 złotych, k. 28). Prawidłowo sąd I – ej instancji wskazał, iż nie sposób mówić by w stosunku do oskarżonego zaistniały przesłanki, które przemawiały by za zastosowaniem wobec jego osoby zasady absorpcji. A. Ś. by w przeszłości karany i przestępstw, za które wymierzono mu karę łączną dopuścił się w większości (poza przestępstwem przeciwko dokumentom) w warunkach recydywy. Tłumaczenia skazanego co do „potrzeby ekonomicznej” popełniania przestępstw z uwagi na osoby najbliższe poza tym, iż w żaden sposób nie tłumaczy, zachowania skazanego, to jeszcze w żaden sposób nie przystają do realiów niniejszej sprawy. Z wywiadu środowiskowego dotyczącego osoby skazanego wynika bowiem, iż osoby dla niego najbliższe, względem których nie ciążył na nim obowiązek utrzymania, korzystały z pomocy społecznej, a on sam posiadał stałe dochody (k.25 – 26).

Oznacza to, iż wcześniej orzekane kary nie zrealizowały względem skazanego ich funkcji wychowawczej. Odbycie uprzednio orzeczonych kar nie uchroniło społeczeństwa od dalszych, i to wielokrotnych, przestępczych zachowań skazanego. Wprawdzie pomiędzy popełnionymi przez niego przestępstwami zachodzi podobieństwo przedmiotowe (przestępstwa przeciwko mieniu), to jednak jak trafnie wskazuje skarżący dotyczą one lokalnej społeczności i ich liczba prowadzi do wniosku, że ich łączna społeczna szkodliwość bez wątpienia jest inna niżby to widział tylko skazany A. Ś..

Zasadnym w tym miejscu jest wskazanie, iż zgodnie z przepisem art. 438 pkt 4 kpk orzeczenie ulega uchyleniu lub zmianie w razie stwierdzenia rażącej niewspółmierności kary.

Odnosząc brzmienie przytoczonego przepisu do niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż granice kary łącznej jaka mogła być wymierzona względem skazanego A. Ś. zawierała się pomiędzy 2 latami (najwyższa kara jednostkowa), a 10 latami i 3 miesiącami (suma kar jednostkowych). Skoro sąd I – ej instancji ukształtował karę łączną na poziomie 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności to oznacza to, iż uwzględnił w pełni, by nie powiedzieć z nadatkiem, wszystkie okoliczności przemawiające na korzyść skazanego, które ten obecnie również wskazuje w apelacji. Orzeczona zaś kara łączna w żadnym razie nie tylko, iż nie może być uznana za rażąco surową, ale nawet surową, jeśli uwzględni się za jakie i za ile zachowań przestępczych skazanego została mu wymierzona. Sąd I – ej instancji zastosował wobec skazanego zasadę asperacji uwzględniając w pełni bliskość, zbieżność przedmiotową popełnionych przez niego czynów.

Mając powyższe okoliczności na uwadze oraz nie znajdując okoliczności, które należało by uwzględnić z urzędu, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O wydatkach za postępowanie odwoławcze sąd II – ej instancji orzekł w oparciu o przepis art. 636 § 2 kpk nie znajdując podstaw do zwolnienia skazanego od ich ponoszenia.

SSO Tomasz Karwacki SSO Dorota Mazurek SSO Agnieszka Bobrowska